

DECRET

14/1994, de 8 de febrer, pel qual es regula l'exigència del coneixement del català als concursos per a la provisió de llocs de treball dels ens locals de Catalunya reservats a funcionaris amb habilitació de caràcter estatal (DOGC d'11/02/1994).

La Llei 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística a Catalunya, estableix que el català com a llengua pròpia de Catalunya ho és també de la Generalitat, de l'Administració territorial catalana i de l'Administració local.

La Llei estatal 10/1993, de 21 d'abril, que modifica l'article 99 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, determina que en les convocatòries de concursos per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal, les corporacions locals han d'incloure en les bases que han d'aprovar l'exigència del coneixement de la llengua oficial pròpia en els termes previstos en la legislació autonòmica corresponent.

És per complir aquesta finalitat que s'ha de dictar una norma que reguli l'exigència del coneixement de la llengua catalana en els esmentats concursos, que concreti el nivell del coneixement d'aquesta llengua que s'ha d'exigir als concursants, la manera d'acreditar-lo i els mitjans jurídics a utilitzar en cas que els ens locals incompleixin l'obligació d'incloure a les bases del concurs aquest requisit.

D'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, a proposta de la consellera de Governació i amb la deliberació prèvia del Govern,

DECRETO:

Article 1

Els ens locals de Catalunya han d'incloure el requisit del coneixement oral i escrit de la llengua catalana en les bases de la convocatòria del concurs per proveir llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal.

Article 2

2.1 A les bases del concurs els ens locals han d'establir que les persones concursants han d'acreditar el coneixement de la llengua catalana mitjançant el certificat de nivell de suficiència de català (nivell C) o algun dels títols, diplomes o certificats que són considerats equivalents per l'ordre del conseller o la consellera de Cultura que preveu la disposició addicional del Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català.¹

2.2 En el cas que algun dels concursants no compti amb el certificat o títol esmentats, el tribunal de valoració del concurs avaluarà aquests coneixements.

En aquest cas, els membres del tribunal hauran de ser assessorats, si s'escau, pel personal amb títol idoni per avaluar el coneixement de la llengua catalana.

Article 3

Si les bases aprovades per l'ens local no contenen el requisit del coneixement del català, l'Administració de la Generalitat formularà el requeriment a què es refereix l'article 165.2 de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya², en relació amb [l'article 65 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril](#), reguladora de les bases del règim local, i, si s'escau, impugnarà l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Les disposicions d'aquest Decret són aplicables també als procediments de lliure designació i als concursos unitaris que es convoquin després d'haver estat resolt el segon concurs anual per cobrir llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret és vigent des de l'endemà de la data de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 8 de febrer de 1994

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

M. EUGÈNIA CUENCA I VALERO

Consellera de Governació

¹ Apartat redactat de conformitat amb l'establert en la [Disposició final 1 del Decret 161/2002, d'11 de juny](#), d'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personals i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya. Així mateix, mitjançant la Disposició final 2 de l'esmentat Decret es suprimeix l'Annex que originàriament acompanyava el Decret 14/1994, de 8 de febrer.

² Les referències a aquest article s'han d'entendre fetes a [l'article 180 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril](#), pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.